

Putinov govor sadrži novi šok u stilu *sputnika*: 'Sad će nas poslušati!'

Putin drži predsjednički govor pred saveznom skupštinom, 1. ožujka 2018., Moskva [en.kremlin.ru]

Iz novog vodećeg članka Helge Zepp-LaRouche u dolazaćem broju *EIRa*:

U transatlantskom okrilju hysterije protiv Rusije i Kine koju se jedino može razumjeti kao prijeratnu propagandu, predsjednik Putin je ispalio bombu u svom godišnjem govoru naciji, koji je nanovo presložio stratešku ravnotežu.

Objavio je da su se ruske snage opskrbile oružjem na osnovi novih fizičkih načela, uključujući novu interkontinentalnu raketu „Avangard“ sposobnu letjeti brzinom 20 puta bržom od zvuka uz izvrsne sposobnosti manevriranja. Može stoga „nadmudriti“ sve postojeće zračne obrambene raketne i druge sustave i pretvoriti ih u zastarjelu robu. Ti novi sustavi, koji obuhvaćaju „cruise“ projekte na nuklearni pogon, brze podmorničke bespilotne letjelice i lasersko oružje, ustvari su ruski odgovor na unilateralni prekid *Sporazuma o balističkim raketama* od strane SADA 2003.g., i na pokretanje američkog globalnog raketnog obrambenog sustava. Nakon toga svi pregovori pali su na gluhe uši. „Nisu nas htjeli slušati. Sad će nas morati poslušati!“, ističe Putin

Reakcija zapadnih medija i političara kretala se od pokušaja ismijavanja Putinovog novog arsenala kao tehnički nemogućeg - do izrugivanja da je to samo predizborno razmetanje—do zabrinutosti glede nove utrke u naoružavanju, kao da ta utrka nije u tijeku već duže vremena, zahvaljujući širenju NATOa na Istok.

Te reakcije opet su odraz činjenice da pobornici neoliberalne dogme mogu samo gledati svijet kroz svoje geopolitičke izdubljene leće. Oni očigledno podcjenjuju

sposobnosti ruske vojne znanosti, baš kao što su godinama podcjenjivali dinamiku Novog puta svile Kine.

Protivno mišljenju [novina] *Bild*, koje kažu da je Putin miš koji ciči na lava, vjerojatnije je da je Putin mačak među miševima. Uvođenjem novog raznovrsnog oružja na osnovi novih fizičkih zakonitosti, uspostavlja se sasvim različita razina od, na primjer relativno linearnih scenarija koje predlaže nedavni izvještaj trusta mozgova *ISIS*, gdje Rusija i Kina tobože pripremaju iznenadni napad na baltičke države ili Južnokinesko more. U svojim drugim raznim scenarijima, umuje se da će Kina napasti SAD *cruise* raketama da ih prisile na povlačenje s Pacifika, ili da će Kina pobiti cijelo američko vodstvo u pripremama za napad na Tajvan.

Reakcija kineskih novina *Global Times*, glasila kineske partije, u članku s naslovom „SAD se plaše vlastite zrcalne slike“ ukratko rezimira [stav Kine]: „SAD su upale u grješku na koju je upozoravao stručnjak Pentagonovog Ureda za strateške procjene [Office of Net Assessment]. Andrew Marshall (koji je inače odgovoran za utopijsku doktrinu zračnog rata) upozorio je da čovjek ne smije projicirati svoje nakane na nakane drugih država. Desetke godina SAD su slijedile vojnu doktrinu preventivnog rata, dok je cilj vojne doktrine Kine odgovoriti protunapadom na napad. Slično tome uobičajen je američki način svrgavanja neprijateljskih vlada 'promjenom režima', dok je kineska komunistička partija nakon 1920. odbacila ideju ubijanja vodstva neprijateljskih vlada. I treće, američka politike stavlja težište na razvoj nuklearnog oružja kao reakciju na konvencionalne [ne-nuklearne] opasnosti i kibernetičke napade, dok Kina smatra besmislenim posjedovati previše nuklearnog oružja, već radije imati samo onoliko koliko je potrebno da predstavlja mjeru obeshrabrenja. Povlačeći zaključke iz navedenih zrcalnih slika nema nikakve sprege sa stvarnim svijetom, pa kad bi američke oružane snage slijedile taj uradak, na smrt bi ih prestrašile vlastite sjene te bi propustile pripremiti se za pravu opasnost.

Pametnan analitičar pišući pod pseudonimom „Publius Tacitus“ na web-stranici *Sic Temper Tyrannis* dobro poznatog sigurnosnog analitičara Pat Langa, natuknuo je istu vrstu percepcijske zamke zrcalne slike. Napisao je da uplitanje SAD u Ukrajini nadaleko zasjenjuje sve za što bi se moglo okriviti Rusiju. Nedavno objavljeni CIA-*ini* dokumenti pokazali su usku suradnju nakon 1946. američkih obavještajnih službi sa OUNom Stepana Bandere. Ukazuju na povijest kolaboracije, preko rada s bivšim predsjednikom Viktorom Juščenkou, čija žena je imala visok položaj u američkom MVPu [State Departmentu] i koja je Banderu proglasila ukrajinskim narodnim herojem, pa do izravne suradnje s nacistima u „Majdanu II“ u puču protiv predsjednika Janukovića u veljači 2014. Ustvari čovjek teško može naći veće iskrivljavanje od „narrativa - [pripovijetke za raju]“ glede događaja u Ukrajini, koji predstavlja veliki dio osnovice demonizacije Putina i Rusije.

Ista nesposobnost raspoznavanja nove paradigme - predsjednik Xi Jinpingova domaća i vanjska politika sa svojim protukorupcijskim djelovanjem, svojim apsolutnim težištem na znanstvenim i tehnološkim inovacijama, i „win-win“ [dobrobit za sve strane u procesu] suradnjom među državama u *Inicijativi novog puta svile*—pronalaži izražaj u 'dvorskom' (raz)glasu Britanskog carstva, *Economistu*. Pod naslovom „Kako je Zapad pogrešno shvatio Kinu“, odluka Centralnog komiteta da proširi rok predsjednika Xi-ja na njegovom položaju postaje razlogom jadikovki: „Nadali su se da bi ekonomska integracija potakla Kinu da se razvije u tržišnu ekonomiju i da bi njen narod, postajući sve bogatiji, žudio za demokratskom slobodom, pravima i vladavini zakona.“ Sad se čini da je Zapad sasvim krivo

procijenio Kinu. Ona je sad bogatija od svega što si itko može zamisliti, no umjesto da strema imitiranju Zapada, Kina nudi „kinesku mudrost i kineski pristup rješavanju problema s kojima se svijet suočava“! Kvrugu ['blimey'], Oklada Londona propala!

A Kina je raspoznala da jednopartijski sustav, čini se, funkcionira bolje od Zapadnjačkih partizanskih sukoba, a kineska politika je pod mnogo dubljim uplivom tradicionalne kineske kulture.

Zapad nije naučio svoju zadaću o kineskoj povijesti i kulturi i trebao bi konačno stresti svoju stereotipnu prašinu s poimanja drugog najvećeg gospodarstva, i uskladiti svoju percepciju s kineskom stvarnosti. U buduću Kina će zasigurno iznenaditi Zapad i još jasnije prikazati da Peking nikad neće biti šegrtom Washingtona.

I to je dobro! Razlog zašto Xi Jinping želi zadržati i nastaviti svoju administraciju leži u shvaćanju kineskog vodstva da će nadolazeće godine biti uvelike važne godine promjene za ljudski rod. Predsjednik Putin je rekao u svom govoru, „Ovo je prijelomnica za čitav svijet; oni koji su voljni i mogu se promijeniti, oni koji djeluju i kreću naprijed, preuzet će vodstvo.“

Ustvari trenutno smo u vrtlogu epohalnih promjena. Razdoblje od oko 600 godina nakon talijanske Renesanse i pojave suverene države nacije, gdje se spletu oligarhijskih oblika vlada i vlada predanih općem dobru koje su živjele jedne uz druge, nazire kraj. Nova paradigma, nova era ljudske evolucije već su vidljive. Najbolju aproksimaciju toga pruža Xi Jinping-ova vizija društva zajedničke budućnosti - zamisao da se pred sve nacije postavi pojam „jedinственog ljudskog roda“. Gospodarska istoznačnica ove zamisli je Novi put svile, u kojem sve nacije rade zajedno na osnovi suradnje i uzajamne dobrobiti.

Sad doživljavamo, uz sve nedokažljive optužbe „ruskog hakiranja“, „umiješanosti u demokratske izbore“, „kinesku hegemoniju“, „opasnosti zapadnom sustavu demokracije i ljudskih prava od strane autoritarnih sustava“, itd., samo su zadnji . izdisaji propadajućeg oligarhijskog sustava. Sljedeći financijski krah ovog sustava - koji je produbio jaz između bogatih i siromašnih, i čija politika neprekidnog rata nam je dovela i izbjegličku krizu i epidemiju nasilja među mladim ljudima i u takozvanoj industriji zabave - bit će gori od onog 2008.g.

Došlo je vrijeme da pametni ljudi dobro razmisle. Trebali bismo uporabiti ovaj novi šok *à la Sputnik* i učiniti što je Putin rekao u svom govoru.: „Sjednimo za pregovarački stol i skupa skrojimo izradu novog i mjerodavnog sustava međunarodne sigurnosti i održivog razvoja za cjelokupnu ljudsku civilizaciju.“

Ljudski rod je jedini stvaralački rod koji znamo. Ono što nas izdvaja od drugih bića je sposobnost čovječjeg uma da neprestano otkriva kvalitativno nove zakonitosti fizičkog svemira i primjeni ih u proizvodnim postupcima, poboljšavajući time život, produktivnost i životni vijek ljudskog roda. Dospjeli smo do točke povijesti gdje možemo i moramo ostvariti svoju osobnost kao planetarni rod, koji je kolektivno sposoban zajamčiti svoj dugoročni opstanak u svemiru].

5. ožujak 2018.